

HOMILIE DERDE ZONDAG VAN PASEN B ZA 14 / ZO 15 APRIL 2018

Sjaloom! Sjalum aleiko. Zo begroeten oosterlingen in de Arabische wereld elkaar. Waar wij elkaar 'goede dag' toewensen, of elkaar hoi naroeppen, wenst de oosterling de ander vrede toe. 'Vrede zij U'. Zo begroet Jezus zijn leerlingen na de verrijzenis. De heilige Franciscus begroette zijn mensen steeds met Pax et Bonum, vrede en alle goeds.

Wij hebben helaas het woord 'vrede' beperkt tot de situatie, als er geen oorlog is, maar sjaloom laat het niet daarbij. Het woord sjaloom heeft altijd een positieve inhoud: geluk, welzijn, gezondheid, veiligheid, geborgenheid enz. In religieuze zin van het woord staat het woord voor de uiteindelijke voltooiing van de schepping, een terugkeer naar het paradijs. Met 'sjaloom' wensen wij ons het allerbeste toe. Beter gaat niet meer. Door elkaar deze vrede toe te wensen wordt de werkelijkheid opgetild en bij God gebracht. In een wereld die nog altijd verscheurd wordt door streven naar macht waarbij geen middelen worden geschuwd, sociaaleconomische malaise en oorlogsgeweld, kan het ideaal van de sjaloom daarom een lichtbaken voor de mensheid zijn. Het woord sjaloom scheidt hoop en vertrouwen. We zijn in Gods hand.

Jezus verschijnt aan ontredderde leerlingen met een bemoedigende boodschap 'Vrede zij u.' Oftewel: 'God is met jou'. Jezus verschijnt met deze vredeswens aan zijn vrienden, die Hem nog maar zo pas in de steek gelaten hadden. Met verraad, verloochening, vlucht, zo hadden zijn leerlingen zich gedragen in het uur van de waarheid. Hun beloftes van trouw waren loze woorden gebleken. Aan deze onwaarachtige mensen verschijnt Jezus en zijn groet luidt: 'sjaloom-vrede zij u'. De apostelen, die Jezus niet meer onder de ogen waagden te komen, worden met deze woorden gerust gesteld: 'vrede zij u'. Jezus neemt het contact met hen op en biedt hen verzoening en vergeving aan. Zozeer is Jezus de liefde Gods, dat zijn diepste wezen verzoening en vergeving is. Geen wrok, geen verwijt, geen rancune. Jezus biedt zijn vrede aan.

Vrede en geluk, dat wenst Jezus zijn leerlingen en ook ons toe. Vrede en geluk in heel ons leven en in al ons doen en denken. Vrede en geluk ook in moeilijke of droevige dagen. Vrede en geluk, wanneer we problemen hebben in onze relatie of op ons werk. Vrede en geluk, ook bij tegenslag. Vrede, dat we ons niet laten meenemen door wrok of rancune wanneer onenigheid dreigt in ons gezin, in onze Kerk, in onze parochie. Vrede, juist dan wanneer wanhoop zich van ons meester maakt. 'Vrede zij u', zegt Jezus. De vrede van ons geloof, van zijn liefde, van zijn aanwezigheid onder ons.

Voor de apostelen was er op dat moment nog geen vrede. Zij zijn voor dat woord nog niet ontvankelijk, zozeer zijn ze nog geschokt door het gebeuren van Goede Vrijdag en worden zij door schuldgevoelens geplaagd. Zij zijn verbijsterd. Zij verstaan de woorden van vrede niet eens. Is het een spook, dat zij zien? Hoe is dit mogelijk? Er gaan wel allerlei geruchten, maar zij zijn toch mensen met een gezond verstand. Jezus is toch dood en begraven. Heel nadrukkelijk maakt Jezus duidelijk, dat hij werkelijk als de gekruisigde in hun midden staat. Het is geen inbeelding, geen droom. Als bewijs toont Jezus zijn doorboorde handen en voeten en zegt: "Pak me maar vast en geef me iets te eten. Ik leef. Ik laat jullie niet los. Vrede zij u."

Vrede ook over ons en ook over de wereld. Voor een wereld vol vrede waarvan we alleen maar kunnen dromen met wereldleiders, die elke dag agressiever lijken te worden, wenst Jezus zijn vrede toe. Jezus wenst, dat het anders mag worden. Dat het mag worden zoals God de wereld bedoeld heeft. "I had a

dream,'klonk de oproep van dominee Martin Luther King 50 jaar geleden. Dat het anders mag worden voor de miljoenen vluchtelingen en slachtoffers van oorlogen en burgeroorlogen. En voor de miljoenen mannen en vrouwen en kinderen die in mensonwaardige omstandigheden voor mensonwaardige lonen moeten werken voor onze rijkdom.

Maar Jezus wenst ons niet alleen vrede toe. Hij vraagt ook dat wij brengers van zijn vrede mogen zijn op deze wereld. De mens die de verrezen Heer in zijn hart draagt, is een nieuwe mens geworden. Hij weet zich in Gods hand en hij weet, dat er zelfs geen dood is, die hem uit die hand kan stoten. Hij weet, dat hij altijd vertrouwen mag. Dat geeft rust, dat geeft een innerlijke vrede. Deze vrede wenst Jezus, dat geluk. Dat heeft Hij niet alleen aan de apostelen willen toewensen, maar aan allen, die in Hem willen geloven. Ook aan ons. Niet zonder reden mag de priester in de eucharistieviering zeggen: de vrede des Heren zij altijd met U. Amen.